

شیوع سرمی کوکسیلوز در گوسفندان اهواز

مهدی پورمهدی بروجنی^۱، داریوش غریبی^۲، سعد گورانی نژاد^۳ و سعید ضمیری اخلاقی^۴

تاریخ پذیرش: ۹۱/۳/۲۲

تاریخ دریافت: ۹۰/۸/۱۴

خلاصه

تب کیو یک بیماری زئونوز است که عامل آن کوکسیلا بورنی می‌باشد. در انسان بیماری به شکل حاد و یا مزمن دیده می‌شود. کوکسیلوز در حیوانات اهلی معمولاً به صورت تحت بالینی است اگرچه با سقط و مردهزایی در گوسفند و بز نیز همراه می‌شود. حیوانات اهلی مهمترین مخزن کوکسیلا بوده و از طریق شیر، ادرار، مدفع و ترشحات تنفسی و تولید مثلی آن را دفع می‌کنند. استنشاق آئروسوال‌های آلوده مهمترین راه آلودگی انسان و حیوانات است. هدف از مطالعه حاضر تعیین شیوع سرمی تب کیو در گوسفندان اهواز و همچنین تعیین ارتباط آن با تعیین کننده‌های میزبانی بود. در این تحقیق نمونه‌های خون به طور تصادفی از ۲۲۰ رأس گوسفند بالغ ماده در شهرستان اهواز جمع‌آوری گردید و سرم‌های تهیه شده به روش الیزا از نظر آنتی‌بادی ضد کوکسیلا بورنی آزمایش شدند. شیوع سرمی تب کیو ۱۳/۱۸ درصد (فاصله اطمینان ۹۵ درصد ۸/۷۱-۱۷/۶۵ درصد) بود. رگرسیون لاجستیک تک متغیره نشان داد شناس ابتلاء بین سن با بیماری ۰/۷۳ (فاصله اطمینان ۹۵ درصد ۱/۱۶-۱/۰۴ درصد) و سن ۱/۶ درصد از تغییرات بیماری را توجیه می‌کند. شناس ابتلاء نژاد لری ۱/۴۴ برابر نژاد عربی (فاصله اطمینان ۹۵ درصد ۲/۱۶-۳/۰۶ درصد) است (P<0/۰۵) و نژاد ۰/۷ درصد از تغییرات بیماری را توجیه می‌کند. شناس ابتلاء گوسفندان دارای سابقه سقط ۱۲۰/۵۶ برابر گوسفندان بدون سابقه سقط (فاصله اطمینان ۹۵ درصد ۹۱۵/۴۹-۹۱۵/۸۸ درصد) است (P<0/۰۱) (۱۵/۸۸ درصد). رگرسیون لاجستیک چند متغیره نشان داد که سن، نژاد و سابقه سقط ۵۲ درصد از تغییرات بیماری را توجیه می‌کند. بررسی حاضر نشان می‌دهد که کوکسیلا بورنی با سقط گوسفندان ارتباط دارد و با توجه به وضعیت آب و هوایی منطقه و تسهیل در انتقال هوا برده، بایستی اقدامات کنترلی و پیشگیری مدنظر سیاست گذاران بهداشتی قرار گیرد.

کلمات کلیدی: اپیدمیولوژی، تب کیو، کوکسیلا بورنی، الیزا، گوسفت، اهواز

مقدمه

ضد عفونی کننده‌ها مقاوم می‌باشد و دوز عفونت زایی پایینی دارد (۱). کوکسیلا بورنی دارای دو فاز آنتی‌ژنی غالب ناشی از تغییرات آنتی‌ژنی در لیپوپلی ساکارید خود می‌باشد. مخازن تب کیو بسیار گسترده و شامل پستانداران اهلی و وحشی، پرندگان، ماهیان، خزندگان و بندهایان می‌باشد (۲۳). گاو، گوسفت و بز منابع اصلی بیماری برای انسان به شمار می‌روند (۱).

تب کیو^۱ یک بیماری مشترک با گسترش جهانی است که توسط باکتری گرم منفی، میله‌ای، داخل سلولی اجباری، به نام کوکسیلا بورنی^۲ ایجاد می‌شود. کوکسیلا بورنی جزء عوامل بیوتوریسم بوده و کشت و دستکاری نمونه‌های آلوده به آن بایستی در آزمایشگاه‌های با سطح ایمنی زیستی^۳ صورت گیرد. این میکرووارگانیسم برخلاف بسیاری از اجرام غیر هاگ‌دار نسبت به عوامل فیزیکی و شیمیایی نظیر دمای بالا، خشکی و بسیاری از

۱- استادیار گروه بهداشت و مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز

۲- استادیار گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز

۳- دانشیار گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز

۴- دانش آموخته دکتری حرفه‌ای، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز

1- Q Fever
2- *Coxiella burnetii*

با توجه به شرایط آب و هوایی و شکل پرورش حیوانات در کشور، تب کیو می‌تواند یکی از مهمترین بیماری‌های مشترک بین انسان و حیوانات محسوب شود، اما اطلاعات اندکی درباره مخازن، ناقلين و شیوع بیماری و همچنین نقش آن روی سلامتی حیوانات در کشور و به ویژه استان خوزستان وجود دارد. در سال‌های اخیر شیوع تب کیو در انسان، حیوانات اهلی و کنه‌ها در برخی نقاط کشور (کرمان) مورد بررسی قرار گرفته است (۸، ۹، ۱۰ و ۱۹) اما تاکنون مطالعه‌ای پیرامون اپیدمیولوژی این بیماری در استان خوزستان انجام نگرفته است. هدف از انجام مطالعه حاضر بررسی شیوع بیماری تب کیو در گوسفند و تعیین عوامل تأثیرگذار بر آن بود تا با مشخص شدن شیوع بیماری، انجام برنامه کنترل بیماری در جمعیت دامی در دستور کار سیاست گذاران بهداشتی فرار گیرد که این امر نیز به نوبه خود با کنترل بیماری در جمعیت انسانی همراه خواهد شد.

مواد و روش کار

جمع آوری نمونه‌های سرم

نمونه‌های خون با همکاری شبکه دامپزشکی شهرستان اهواز، در فاصله زمانی آذر ماه ۱۳۸۹ تا خرداد ماه ۱۳۹۰ از ۹ گله گوسفند ۲۵۰-۲۰۰ رأسی، جمع آوری گردید. به منظور انجام نمونه‌گیری ابتدا شهر اهواز به چهار منطقه تقسیم و از هر منطقه ۲-۳ گله به طور تصادفی انتخاب شد و در هر گله نیز ۳۰-۴۰ رأس گوسفند به طور تصادفی انتخاب گردید. نمونه خون کامل از طریق ورید و داج، پس از ضد عفونی محل، با استفاده از لوله‌های ونوجکت از ۲۲۰ رأس میش، شامل ۸۹ رأس لری و ۱۳۱ رأس عربی، ۶۴ رأس دارای سابقه سقط و ۱۵۶ رأس فاقد سابقه سقط و با میانگین و انحراف سنتی $2/88 \pm 0/88$ سال تهیه گردید. نمونه‌های خون اخذ شده در دمای محیط به آزمایشگاه منتقل و با سرعت ۲۵۰۰ دور در دقیقه به مدت ۸ دقیقه سانتریفیوژ شدند. سرم خون‌ها در فریزر -۲۰

بیماری در حیوانات بیشتر به شکل تحت بالینی است، اما امکان بروز نشانه بالینی به ویژه اختلالات تولید مثلی نظیر سقط، مردهزاپی و ناباروری وجود دارد (۳، ۶ و ۱۲). دامنه میزان سقط در میش و بز متغیر، و سقط اغلب در انتهای دوره آبستنی و بدون علایم بالینی خاصی اتفاق می‌افتد. به دنبال عفونت، کوکسیلا بورنیتی در رحم و غدد پستانی پستانداران ماده متمرکز می‌شود و طی زایمان طبیعی یا غیرطبیعی از طریق مایعات و پرده‌های جنینی و همچنین از طریق ادرار، شیر و مدافعه به محیط دفع می‌شود. انتقال عامل به انسان عمدها از طریق آئرسول‌های آلوده می‌باشد، اما ممکن است در اثر مصرف شیر خام یا محصولات لبنی آلوده هم اتفاق افتد (۱۲) و بیماری به صورت حاد و مزمن نمایان می‌شود. البته معمولاً بدون نشانه است. در شکل حاد نشانه‌های بیماری شبیه به آنفلوآنزا و با تب، سردرد و درد عضلانی مشخص می‌شود که ممکن است با پنومونی، هپاتیت و لاغری نیز همراه گردد. در شکل مزمن آندوکارдیت دیده می‌شود که ممکن است سال‌ها بعد از عفونت حاد بروز نماید. فاکتورهای میزبانی به ویژه وضعیت سیستم ایمنی، اهمیت زیادی در بروز علایم کلینیکی و عواقب بیماری تب کیو دارد (۱۲ و ۱۳).

تشخیص تب کیو از طریق روش‌های مستقیم و غیر مستقیم انجام می‌شود. روش‌های مستقیم نظیر مشاهده عامل بیماری از طریق کشت و جداسازی و یا واکنش زنجیره‌ای پلی‌مراز در آزمایشگاه‌های خاص که وسائل و تجهیزات خاص دارند انجام می‌شود. معمولاً تحقیق بر روی بیماری تب کیو بر پایه آزمایشات سروولوژی است. روش‌های سروولوژی شامل میکروآگلوتیناسیون، ثبوت کمپلمان، رادیوایمونوواسی، ایمنوفلورسانس، الیزا و ایمونوبلاتینگ می‌باشد. الیزا به عنوان یک روش آسان و با حساسیت و ویژگی نسبتاً خوب می‌باشد که آتنی‌بادی‌های ضد فاز ۱ و ۲ را تشخیص می‌دهد و در بررسی‌های اپیدمیولوژی به وفور استفاده می‌شود (۱).

رگرسیون لاجستیک^۴، آزمون t برای دو نمونه مستقل^۵ استفاده گردید. $\alpha=0.05$ به عنوان سطح معنی‌دار آماری مدنظر قرار گرفت.

نتایج

شیوع سرمی تب کیو در گوسفندان تحت بررسی به طور کلی ۱۳/۱۸ درصد (فاصله اطمینان ۹۵ درصد ۸/۷۱-۱۷/۶۵ درصد) بود. در جدول ۱ توزیع فراوانی موارد مثبت به تفکیک سن ارائه گردیده است این جدول نشان می‌دهد که به ترتیب بیشترین و کمترین موارد مثبت مربوط به دامنه سنی ۲-۳ و ۳-۴ سال است. شیوع در گوسفندان ۱-۲ سال ۱۴/۴۷ درصد (فاصله اطمینان ۹۵ درصد ۲۲/۳۷-۶/۵۷ درصد)، در گوسفندان ۲-۳ سال ۸/۹۷-۲۵/۱۷ درصد (فاصله اطمینان ۹۵ درصد ۱۷/۰۷ درصد) در گوسفندان ۳-۴ سال ۶/۳۸ درصد (فاصله اطمینان ۹۵ درصد ۱۳/۳۸ درصد) و در گوسفندان ۴-۵ سال ۰-۱۹/۲۷ درصد (فاصله اطمینان ۹۵ درصد ۶/۶۷ درصد) بود. آزمون مربع کای نشان داد ارتباطی بین سن و بیماری وجود ندارد ($P>0.05$). میانگین و انحراف معیار سن گوسفندان سرم مثبت و منفی به ترتیب 279 ± 0.93 و 279 ± 0.73 سال بود که از نظر آماری معنی‌دار نبود ($P>0.05$). رگرسیون لاجستیک تک متغیره نشان داد که شانس ابتلاء بین سن بر حسب سال و بیماری 0.073 (فاصله اطمینان ۹۵ درصد ۱/۱۶-۰/۴۶) است ($P>0.05$) و با افزایش ۱ سال شانس ابتلاء 27 درصد کاهش می‌یابد و سن $1/6$ درصد از تغییرات بیماری را توجیه می‌کند.

در جدول ۲ توزیع فراوانی موارد سرمی مثبت به تفکیک نژاد ارائه گردیده است. شیوع در گوسفندان نژاد لری $15/73$ درصد (فاصله اطمینان ۹۵ درصد

درجه سانتی‌گراد تا زمان انجام آزمایش الیزا نگهداری شدند.

آزمایش الیزا

کیت الیزای استفاده شده در این تحقیق ساخت شرکت ID VET فرانسه^۱ بود. این کیت بر اساس الیزای غیرمستقیم طراحی شده و در آن به عنوان آنتی‌ژن، از فاز I و II کوکسیلا بورنتی جدا شده از جفت یک گاو سقط کرده در فرانسه استفاده شده است. این کیت قادر به شناسایی آنتی‌بادی‌های ترشح شده ضد کوکسیلا بورنتی در سرم و پلاسمای انسان و گونه‌های حیوانات مختلف می‌باشد. مراحل مختلف آزمایش الیزا طبق توصیه شرکت سازنده انجام گرفت و میزان جذب نوری^۲ (OD) کترل-های مثبت و منفی و نمونه‌های سرمی مورد آزمایش در طول موج 450 نانومتر توسط دستگاه قرائت کننده الیزا قرائت و ثبت گردید. طبق دستورالعمل شرکت سازنده کیت، اگر مقدار (Value) متوسط جذب نوری کترول مثبت بیشتر از 0.35 و نسبت مقدار متوسط جذب نوری کترول مثبت و کترول منفی بیشتر از 3 باشد، صحت انجام الیزا تأیید می‌شود که در این صورت برای هر نمونه درصد S/P بر اساس تقسیم (جذب نوری کترول منفی - جذب نوری نمونه) بر (جذب نوری کترول منفی - جذب نوری کترول مثبت) $\times 100$ محاسبه و مورد تقسیم قرار گرفت و نمونه‌هایی که درصد S/P آنها بیش از 50 بود مثبت تلقی شدند.

تجزیه و تحلیل داده‌ها

داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۱۶ به طور توصیفی و تحلیلی بررسی شدند به منظور تحلیل داده‌ها از آزمون آزمون مربع کای،

1- ID VET innovative diagnostics

2- Optical Density

3- Chi square test

4- Logistic regression

5- Independent samples t test

بود ($P<0.001$). رگرسیون لاجستیک تک متغیره نشان داد که شانس ابتلاء گوسفندان دارای سابقه سقط ۱۲۰/۵۶ برابر (فاصله اطمینان ۹۵ درصد ۹۱۵/۴۹-۹۱۵/۸۸) گوسفندان بدون سابقه سقط است ($P<0.001$) و سابقه سقط ۵۱/۴ درصد از تغییرات بیماری را توجیه می‌کند. رگرسیون لاجستیک چند متغیره نشان داد که سن، نژاد و سابقه سقط ۵۱/۹ درصد از تغییرات بیماری را توجیه می‌کنند البته تنها سابقه سقط تاثیر معنی‌داری روی ابتلاء دارد به طوری که با کنترل سایر عوامل شانس ابتلاء گوسفندانی که دارای سابقه سقط هستند بیش از ۱۱۷ برابر گوسفندان بدون سابقه سقط است. مدل مورد نظر ۷/۸۷٪ موارد را به درستی (ثبت و منفی) طبقه‌بندی نموده است (جدول ۴).

۱۱/۴۵ درصد (فاصله اطمینان ۹۵ درصد ۱۶/۹۵-۵/۹۵ درصد) بود. آزمون مریع کای نشان داد که این اختلاف از نظر آماری معنی‌دار نمی‌باشد ($P>0.05$). رگرسیون لاجستیک تک متغیره نشان داد که شانس ابتلاء نژاد لری ۱/۴۴ برابر (فاصله اطمینان ۹۵ درصد ۳-۱۶/۰۶) نژاد عربی است ($P>0.05$) و نژاد ۰/۷ درصد از تغییرات بیماری را توجیه می‌کند.

در جدول ۳ توزیع فراوانی موارد سرمی مثبت به تفکیک سابقه سقط ارائه گردیده است. شیوع در گوسفندان بدون سابقه سقط ۰/۶۴ درصد (فاصله اطمینان ۹۵ درصد ۰-۱/۸۹) و در گوسفندان دارای سابقه سقط ۴۳/۷۵ درصد (فاصله اطمینان ۹۵ درصد ۵۵/۹۵-۳۱/۵۵ درصد) بود که این اختلاف از نظر آماری معنی‌دار

جدول ۱: توزیع فراوانی مطلق و نسبی موارد سرمی مثبت و منفی کوکسیلا بورنی

در گوسفندان تحت مطالعه به تفکیک سن (سال)

جمع		منفی		ثبت		فرابانی دامنه سنی
نسبی	مطلق	نسبی	مطلق	نسبی	مطلق	
۳۴/۵	۷۶	۸۵/۵	۶۵	۱۴/۵	۱۱	۱-۲
۳۷/۳	۸۲	۸۲/۹	۶۸	۱۷/۱	۱۴	۲-۳
۲۱/۴	۴۷	۹۳/۶	۴۴	۶/۴	۳	۳-۴
۶/۸	۱۵	۹۳/۳	۱۴	۶/۷	۱	۴-۵
۱۰۰	۲۲۰	۸۶/۸	۱۹۱	۱۳/۲	۲۹	جمع

$$X^2=۳/۶۵ \text{ و } df=۳ \text{ و } P=0/۰۳$$

جدول ۲: توزیع فراوانی مطلق و نسبی موارد سرمی مثبت و منفی کوکسیلا بورنی

در گوسفندان تحت مطالعه به تفکیک نژاد

جمع		منفی		ثبت		فرابانی نژاد
نسبی	مطلق	نسبی	مطلق	نسبی	مطلق	
۴۰/۵	۸۹	۸۴/۳	۷۵	۱۵/۷	۱۴	لری
۵۹/۵	۱۳۱	۸۸/۵	۱۱۶	۱۱/۵	۱۵	عربی
۱۰۰	۲۲۰	۸۶/۸	۱۹۱	۱۳/۲	۲۹	جمع

$$X^2=۰/۵۲ \text{ و } df=۱ \text{ و } P=0/۴۷$$

جدول ۳: توزیع فراوانی مطلق و نسبی موارد سرمی مثبت و منفی کوکسیلا بورتی
در گوسفندان تحت مطالعه به تفکیک سابقه سقط

جمع		منفی		مثبت		فراوانی سابقه سقط
نسبی	مطلق	نسبی	مطلق	نسبی	مطلق	
۲۹/۱	۶۴	۵۶/۵۲	۳۶	۴۳/۸	۲۸	دارد
۷۰/۹	۱۵۶	۹۹/۴	۱۵۵	۰/۶	۱	ندارد
۱۰۰	۲۲۰	۸۶/۷	۱۹۱	۱۳/۲	۲۹	جمع

$$X^2=69/98 \text{ و } P<0/001$$

جدول ۴: مقادیر نسبت شانس فاکتورهای میزانی در رگرسیون لاجستیک چند متغیره

فاکتور	نسبت شانس	فاصله اطمینان ۹۵ درصد نسبت شانس	P-value
سابقه سقط	۱۱۷/۱۴	۱۵/۴-۸۹۱/۰۹	<0/001
سن	۰/۸۴	۰/۴۷-۱/۵	۰/۵۶
نژاد	۱/۳۸	۰/۵۲-۳/۶۳	۰/۵۲

بحث

مطالعه حاضر، نشان داد که آنتی بادی ضد کوکسیلا بورتی در میش های شهر اهواز وجود دارد و شیوع سرمی آن ۱۳/۱۸ درصد است. در بررسی سخائی و خلیلی (۲۰۱۰) در جنوب شرقی ایران روی سرم ۸۵ رأس گوسفند که از ۱۰ گله جمع آوری شده بود شیوع سرمی به روش الیزا ۲۹/۴۲ درصد گزارش گردیده است (۱۹). اختلاف مشاهده شده ممکن است به علت متفاوت بودن شرایط آب و هوایی دو منطقه باشد. انتقال کوکسیلا بورتی عمدتاً از طریق آئروسل های آلوده انجام می گیرد و ممکن است شرایط آب و هوایی خشک کرمان باعث شود که این آئروسل ها به علت از دست دادن آب و سبک شدن برای مدت طولانی در هوا معلق مانده و مسافت طولانی تری را طی کرده و موجب آلودگی شوند. وجود رطوبت بالا، باعث جذب آب به وسیله آئروسل ها و رسوب سریع آنها می شود (۱۳). ضمناً حجم نمونه و وضعیت مدیریت نیز می تواند در این اختلاف تأثیر داشته

تب کیو به عنوان یک زئونوز نوپدید و باز پدید در بسیاری از کشورها من جمله ایران مطرح می باشد. اگرچه این بیماری جنبه شغلی داشته و در افرادی که در تماس با حیوانات و محصولات آنها هستند فراوانی بیشتری دارد اما با توجه به مقاومت بالای عامل بیماری زا در محیط و انتقال هوابرد، امکان آلودگی سایر افراد جمعیت نیز وجود دارد و امروزه به عنوان یکی از مخاطرات مهم سلامتی انسان به صورت طبیعی و غیرطبیعی (بیوتوریسم) مطرح می باشد. مطالعه حاضر اولین مطالعه در جنوب غربی کشور می باشد که شیوع سرمی تب کیو را در گوسفندان شهر اهواز بررسی نموده است و ارتباط آن را با عوامل شهر اهواز بررسی نموده است. تعیین میزان شیوع بیماری و میزانی نشان داده است. تعیین میزان شیوع بیماری و فاکتورهای خطر باعث می شود که بار بیماری بر جمعیت برای مسئولین بهداشتی نمایان گردد و امکانات و تجهیزات لازم جهت کنترل و پیشگیری و نیز اولویت های پژوهشی مشخص شود.

تنها ۱/۶ درصد از تغييرات بيماري را توجيه مى کند. Kennerman و همكاران (۲۰۱۰) شيوع سرمى تب کيو را در ترکيه در گوسفند به روش اليزا (۷۴۳ نمونه)٪۲۰ گزارش نمودند. آنها نشان دادند که شيوع در گله های بزرگ به طور معنی داری بيشتر از گله های کوچک است و شيوع در گوسفندان زير ۱۰ ماه، ۱ ساله (يک بار زايis) و ۲ ساله (دو بار زايis) به ترتيب ۱۳، ۲۸ و ۱۹ درصد است و تفاوت معنی داری ميان سنين مختلف از نظر شيوع وجود دارد (۷). اين يافته ها با بررسى حاضر هم خوانى دارد و به نظر مى رسد چرخه کوكسيلا در جمعيت جوان گله ها رخ مى دهد و پاسخ آنتى بادى بعد از شروع عفونت به تدریج کاهش مى يابد. بنابراین پیشنهاد مى شود که میش ها قبل از ورود به سن تولید مثل بر ضد تب کيو و اکسینه شوند تا موارد سقط و همچنین دفع باکتری از طریق ترشحات به محیط کاهش يابد.

شيوع در گوسفندان دارای سابقه سقط (۴۳/۷٪) نسبت به بدون سابقه سقط (۰/۶۴٪) به طور معنی داری بيشتر بود و شناس ابتلای گوسفندان دارای سابقه سقط ۱۲۰/۵۶ برابر گوسفندان بدون سابقه سقط بود و سابقه سقط ۵۱/۴ درصد از تغييرات بيماري را توجيه مى کند ($P<0.001$). به نظر مى رسد که کوكسيلا بورنتى مى تواند به عنوان يكى از عوامل مسبب سقط در گوسفندان اين منطقه مطرح باشد و پیشنهاد مى شود که در تحقیق ديگری اقدام به جستجوی کوكسيلا بورنتى در جنین های سقط شده گوسفند با روش PCR گردد. مطابق با بررسى حاضر، ارتباط معنی داری ميان سقط و شيوع سرمى در گاو در ایتالیا گزارش شده است و شيوع سرمى تب کيو در گاوان مبتلا به سقط و بدون سابقه سقط به ترتيب ۴۴/۹ و ۲۲ درصد بوده است همچنین شيوع در گاوهای که در سه ماهه آخر آبستنى بودند بيشتر بوده است (۳). Vaidya و همكاران در هند (۲۰۰۸) شيوع سرمى تب کيو را به روش اليزا در حيوانات مبتلا به اختلالات توليد مثلی بررسى نمودند و نشان دادند که شيوع در گاو ۱۱/۳۶ درصد، در گاومیش ۱۸/۱۸ درصد، در گوسفند ۹/۳ درصد و در بز

باشد (۷). شيوع سرمى کوكسيلا بورنتى به روش اليزا در ایتالیا در گوسفند (۹ درصد) و در بز (۱۳ درصد)، در آلبانی در گوسفند و بز ۸/۵ درصد)، در هلند در گوسفند ۲/۴ درصد) و در بز (۷/۸ درصد)، در آلمان در گوسفند ۱/۸۳ درصد) و در بز (۲/۵ درصد)، در كبك كانادا در گوسفند ۴۱ درصد، در شرق ترکيه ۱۱ درصد و در آمرika ۱۷ درصد گزارش گردیده است و در قبرس شيوع آنتى بادى ضد آنتى زن فاز ۲ به روش ايمونوفلورسانس غيرمستقيم در بز و گوسفند به ترتيب ۴۸/۲ و ۱۸/۹ درصد بوده است (۱، ۴، ۱۱، ۱۴ و ۲۱). شيوع سرمى به روش ايمونوفلورسانس در یونان در گوسفند (۱۰/۴ درصد) و بز ۶/۵ درصد) گزارش گردیده است (۱۶). در چاد شيوع سرمى در گوسفند به روش اليزا ۱۱ و در مصر به روش ايمونوفلورسانس غيرمستقيم ۲۲/۵ درصد بوده است (۶). تفاوت مشاهده شده در ميزان شيوع در نقاط مختلف جهان ممکن است به علت تفاوت در وضعیت آب و هوایی و مدیریتی، روش تشخیصی، اندازه گله و روش نمونه گیری و حجم نمونه مورد بررسی باشد. Banazis و همكاران (۲۰۱۰) شيوع سرمى تب کيو در استراليا را در گاو (۳۲۹ نمونه) و گوسفند (۵۰ نمونه) به روش اليزا بررسى نمودند و نشان دادند که شيوع در گاو ۰/۶۱ و در گوسفند صفر درصد است، اين درحالی است که در بررسى مدافوع و ادرار اين گاوهای به روش qPCR به ترتيب شيوع ۴/۳ و ۳/۶ درصد و در بررسى مدافوع گوسفندان شيوع ۱۲ درصد بوده است (۲).

بررسى حاضر نشان داد شيوع در گوسفندان نژاد لري و عربي به ترتيب ۱۵/۷۳ و ۱۱/۴۵ درصد است و شناس ابتلای نژاد لري ۱/۴۴ برابر نژاد عربي است اما نژاد تنها ۰/۷ درصد از تغييرات بيماري را توجيه مى کند ($P>0.05$) بنابراین به نظر مى رسد که نژاد به عنوان يك فاكتور خطر برای تب کيو مطرح نباشد. بررسى توزيع سنی شيوع نشان داد که شيوع در گوسفندان ۱ تا ۳ سال نسبت به ۲ تا ۵ سال فراوانی بيشتری دارد و با افزایش ۱ سال به سن، شناس ابتلای ۲۷ درصد کاهش مى يافت ($P<0.05$) و سن

مطالعه حاضر نشان می‌دهد که شیوع تب کیو در جمعیت گوسفندان نسبتاً قابل توجه و در گوسفندان دارای سابقه سقط و همچنین گوسفندان جوان بسیار بالاتر است، بنابراین بایستی به عنوان یکی از عوامل مسبب سقط در گوسفند توسط دامپزشکان و سیاست‌گذاران بهداشتی مورد توجه قرار گیرد. واکسیناسیون، عامل بسیار مهمی در پیشگیری و کنترل بیماری محسوب می‌گردد. کارایی واکسیناسیون دامها در کنترل تب کیو در مطالعات محققین به اثبات رسیده است به طوری که کاربرد واکسن تب کیو باعث کاهش سقط و کاهش و یا قطع دفع باکتری از راه ترشحات شده است (۱، ۵ و ۲۰). با توجه به اینکه راه آلدگی انسان و حیوانات تنفسی - گوارشی است بایستی با واکسیناسیون حیوانات و بهسازی محیط از پیدایش آتروسل‌های آلدوده جلوگیری و با پاستوریزاسیون شیر امکان انتقال باکتری از راه محصولات لبنی متغیر شود.

۵/۶۶ درصد است (۲۲). شیوع کوکسیلا در جنین‌های سقط شده گاوی مش در ایتالیا ۸/۵۳ درصد بوده است (۱۷). بررسی انجام گرفته در اسپانیا نشان داده است ارتباط معنی‌داری میان سابقه سقط و شیوع سرمی در گوسفند، بز و گاو گوشی وجود ندارد و شیوع سرمی در گوسفند و بز بالغ به طور غیر معنی‌داری بیشتر از ۱ ساله‌ها بوده است اما در تلیسه و گاوهای بالغ شیوع سرمی تفاوتی نداشته است (۱۸).

مطالعات پراکنده انجام شده در ایران نشان می‌دهد که تب کیو، احتمالاً یک بیماری اندمیک در ایران می‌باشد و نقش آن در تهدید سلامتی حیوانات و انسان، به خاطر فراوانی موارد تحت بالینی و عدم تمایز موارد بالینی از بیماری‌هایی نظیر تب مالت و آنفلوآنزا، بسیار دست کم گرفته شده است، برای مثال شیوع سرمی فاز ۱ و ۲ تب کیو در انسان‌های مبتلا به تب در برداشیر کرمان در سال ۲۰۱۰ به روش الیزا نسبتاً بالا و به ترتیب ۲۴ و ۳۶ درصد بوده است (۱۰).

تشکر و قدردانی

نویسندهای از معاونت پژوهشی دانشگاه شهید چمران اهواز بخاطر تأمین هزینه اجرای این تحقیق تشکر و قدردانی می‌نمایند.

منابع

- 1- Angelakis E. and Raoult D. (2010). Q fever. Veterinary Microbiology, 140: 297-309.
- 2- Banazis M.J., Bestall A.S., Reid S.A. and Fenwick S.G. (2010). A survey of Western Australian sheep, cattle and kangaroos to determine the prevalence of *Coxiella burnetii*. Veterinary Microbiology, 143: 337-345.
- 3- Cabassi C., Taddei S., Donofrio G. and Ghadini F. (2006). Association between *Coxiella burnetii* seropositivity and abortion in dairy cattle of Northern Italy. New Microbiology, 29: 211-214.
- 4- Cekani M., Papa A., Kota M., Velo E. and Berxholi K. (2008). Report of a serological study of *Coxiella burnetii* in domestic animals in Albania. The Veterinary Journal, 175: 276-278.
- 5- Gefenaite G., Munster Houdt R.v. and Hak E. (2011). Effectiveness of the Q fever vaccine: A meta-analysis. Vaccine, 29: 395-398.
- 6- Guatto R., Seegers H., Taurel A., Joly A. and Beaudeau F. (2011). Prevalence of *Coxiella burnetii* infection in domestic ruminants: A critical review, Veterinary Microbiology, 149: 1-16.
- 7- Kennerman E., Rousset E., Golcu E. and Dufour P. (2010). Seroprevalence of Q fever (coxiellosis) in sheep from the Southern Marmara Region, Turkey. Comparative Immunology, Microbiology and Infectious Diseases, 33: 37-45.
- 8- Khalili M. and Sakhaee E. (2009). An update on a Serologic Survey of Q Fever in Domestic Animals in Iran. The American Journal of Tropical Medicine and Hygiene, 80: 1031-32.

- 9- Khalili M., Sakhaei E., Aflatoonian M.R. and Shahabi-Nejad N. (2011). Herd-prevalence of *Coxiella burnetii* (Q fever) antibodies in dairy cattle farms based on bulk tank milk analysis. Asian Pacific Journal of Tropical Medicine: 4, 58-60.
- 10- Khalili M., Shahabi-Nejad N. and Golchin M. (2010). Q fever serology in febrile patients in southeast Iran. Transactions of the Royal Society of Tropical Medicine and Hygiene, 104: 623-624.
- 11- Masala G., Porcu R., Sanna G., Chessa G., Cillara G., Chisu V. and Tola S. (2004). Occurrence, distribution, and role in abortion of *Coxiella burnetii* in sheep and goats in Sardinia, Italy. Veterinary Microbiology, 99: 301-305.
- 12- Maurin M. and Raoult D. (1999). Q fever. Clinical Microbiology reviews: 12, 4, 518-553.
- 13- Nakoun'e E., Debaere O., Koumanda-Kotogne F., Selekon B., Samory F. and Talarmin A. (2004). Serological surveillance of brucellosis and Q fever in cattle in the Central African Republic. Acta Tropica, 92: 147-151.
- 14- Norlander L. (2000). Q fever, epidemiology and pathogenesis. Microbes and Infection, 2: 417-424.
- 15- Nourollahi Fard S.R. and Khalili M. (2011). PCR-Detection of *Coxiella burnetii* in Ticks Collected from Sheep and Goats in Southeast Iran, Iranian Journal of Arthropod-Borne Diseases, 5(1): 1-6.
- 16- Pape M., Bouzalas E.G., Koptopoulos G.S., Mandraveli K., Aroanitidou-Vagiona M., Nikolaidis P. and Alexiou-Daniel St. (2009). The serological prevalence of *Coxiella burnetii* antibodies in sheep and goats in northern Greece. European Society of clinical Microbiology and Infectious Disease, 15: 146-147.
- 17- Perugini A.G., Capuano F., Esposito A., Marianelli C., Martuccioello A., Iovane G. and Galiero G. (2009). Detection of *Coxiella burnetii* in buffaloes aborted fetuses by IS111 DNA amplification: A preliminary report. Research in Veterinary Science, 87: 189-191.
- 18- Ruiz-Fons F., Astobiza L., Barandika J.F., Hurtado A., Atxaerandio R., Juste R.A. and Garcia-perez A. (2010). Seroepidemiological study of Q fever in domestic ruminants in semi-extensive grazing systems. BMC Veterinary Research, 20: 6-3.
- 19- Sakhaei E. and Khalili M. (2010). The first serologic study of Q fever in sheep in Iran. Trop Anim Health Production, 42: 1561-64.
- 20- Smith B.P. (2009). Large Animal Internal Medicine, Vol. 2,4th ed., Mosby, PP: 1466-67.
- 21- Van den Brom R. and Vellema P. (2009). Q fever outbreaks in small ruminants and people in the Netherlands. Small Ruminant Research, 86: 74-79.
- 22- Vaidya V.M., Malik S.V.S., Bhilegaonkar K.N., Rathore R.S., Kaur S. and Barbuddhe S.B. (2008). Prevalence of Q fever in domestic animals with reproductive disorders. Comparative Immunology, Microbiology and Infectious Diseases, in press.
- 23- Woldehiwet Z. (2004). Q fever (coxiellosis): epidemiology and pathogenesis. Research in Veterinary Science, 77: 93-100.